

til, at Køberen ikke har betalt Købesummen, den, at Varen som Følge af Kommittentens Forsømmelse ikke er kommen frem i rette Tid, maa Kommissionæren alligevel have Ret til Provision. Ligeledes har ifølge den nævnte Regel Kommissionæren Ret til Provision, naar Kommittenten har sluttet Overenskomst med Tredjemand om Aftalens Tilbagegang eller om Henstand med Opfyldelsen og derved bevirket, at Aftalen ikke kom til Udførelse. Naar man ikke her i § 27, saaledes som i den tilsvarende Bestemmelse om Handelsagentens Ret til Provision i § 68, har nævnt saadanne Overenskomster, er Grunden den, at det er noget ganske abnormt, at en saadan Overenskomst kommer i Stand mellem Kommittenten og Tredjemand, der sædvanlig slet ikke kende hinanden, men ingenlunde, at der, hvis Tilfældet skulde forekomme, skulde gælde en anden Regel for Kommissionærer end den for Agenter i § 68 udtalte. Lige med, at Ikke-Opfyldelse kan tilregnes Kommittenten, stiller § 27 det Tilfælde, at den skyldes en Hændelse, som Kommittenten ikke kunde have paa-beraabt sig overfor Tredjemand, hvis han selv havde afsluttet Aftalen, altsaa f. Eks. saadanne Hændelser, som ifølge Købelovens §§ 24, 30 og 43 ikke fri en Sælger eller Køber fra at tilsvare Opfyldelsesinteressen. Har saaledes en Kommissionær solgt Produktionen fra Kommittentens Fabrik i det paafølgende Aar, og brænder Fabriken paa et saadant Tidspunkt, at det er umuligt at genopføre den saa betids, at den kan komme i Gang igen det paafølgende Aar, har Kommissionæren, naar Handelen af denne Grund ikke gaar i Orden, ikke efter § 27 noget Krav paa Provision. Det samme gælder i Almindelighed, hvis en individuelt bestemt Genstand, der af Kommissionæren er solgt for Kommittenten, hændeligt gaar til Grunde inden Leveringen, saa at Køberen ikke er pligtig at betale Købesummen. Derimod vil en Kommissionær, der for Kommittenten har solgt en generisk bestemt Vare, have Krav paa Provision, naar Handelen hæves paa Grund af, at Varen ikke leveres

i rette Tid, selv om den rettidigt var indskibet, men ikke kommen frem, fordi Fartøjet er gaaet under. Ligeledes har Kommissionæren Ret til Provision, naar Handelen ikke kommer til Udførelse paa Grund af Kommittentens Konkurs.

Provisionen er Kommissionærens Vederlag for Arbejde og Besvær. Ved Siden deraf kan han efter § 29 fordre Godtgørelse for Udgifter. Angaaende den saakaldte Udleveringsprovision henvises til Bemærkningerne til § 52.

Den fra dansk og norsk Tekst noget afvigende Affattelse af den svenske Teksts 1ste Stykke, 2det Punktum og 2det Stykke skyldes kun redaktionelle Grunde.

§ 28.

I de Tilfælde, hvor Kommissionæren har Ret til Provision, uanset at Aftalen ikke opfyldes, har han selvfølgelig ogsaa Retten, hvis Aftalen delvis opfyldes. Udenfor disse Tilfælde vilde den Løsning være mulig, at Kommissionæren, saafremt Tredjemands Forpligtelse kun delvis opfyldes, dog skulde have Ret til at oppebære Provision i Forhold til den opfyldte Del af Aftalen, altsaa en proportionsmæssig reduceret Del af den aftalte Provision. De samme Grunde, der have ført til Bestemmelsen i foregaaende Paragraf om, at Kommissionæren ikke har noget Krav paa Provision, naar Tredjemands Forpligtelse slet ikke opfyldes, føre imidlertid til den i § 28, 1ste Stykke, 1ste Punktum og 2det Stykke givne Bestemmelse, at man ogsaa her som Regel maa frakende Kommissionæren Berettigelse til at faa nogen som helst Provision. Ellers kunde Kommissionæren fristes til at indlade sig med mere eller mindre insolvente eller paa anden Maade mindre gode Købere eller Sælgere. Reglen er da ogsaa stemmende med, hvad der er den herskende Anskuelse i Handelskredse. Det samme gælder Bestemmelsen i 1ste Stykkes 2det Punktum, der f. Eks. hjemler, at Kommissionæren, som skulde have 25 pCt. i Provision af Salget, har Krav paa at faa 5 pCt. udbetalt, hvis Køberen kommer under Konkurs, og hans Bo giver 80 pCt. i Dividende.